

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/108/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207276
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125207276.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX E., zast. F. G. H., advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 742 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, zast.: Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len údaje a informácie) aj svojej ovládajúcej osobe I. J. K., A. (I., A.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj

súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení: „Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Žalobkyňa sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu,

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537 zo dňa 20.9.2009 (ďalej tiež len „Zmluva“) s poukazom na absenciu celkových nákladov spotrebiteľa a priemernej hodnoty RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. j), k) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v Zmluve, a to v časti bode VI. Vyhlásenia klienta a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej tiež „VOP“), a to v bode 9.1, 9.2, 12.2 poukazujúc na to, že neprijateľnosť zmluvných podmienok bola judikovaná.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril namietajúc svoju pasívnu legitimitáciu, keďže nie je subjektom, ktorý so žalobkyňou uzatvoril Zmluvu, teda ju nekoncepivoval ani nedojednávával zmluvné podmienky. V zmluve je uvedená schválená výška pôžičky: 3.326,19 eur a celková suma pôžičky: 5.118,87 eur. Z uvedeného je zrejmé, že náklady tvoria 1.792,68 eur. Zmluvne dohodnutá ročná úroková sadzba v čase uzatvorenia Zmluvy neprevyšovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty, respektíve dvojnásobok priemernej RPMN. Keďže žalovaný plne rešpektoval kogentné zákonné ustanovenie ohľadom maximálnej možnej odplaty za poskytnutý úver, potom podľa názoru žalovaného nemôže byť výška dojednaného úroku ako podmnožiny pojmu odplata vyhlásená za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Poukázal na tabuľku Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2009 (platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2009 do 15.11.2009), z ktorej vyplýva, že pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 Eur do 6500 Eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vrátane bola najvyššia možná výška odplaty stanovená na 40,66 %, pričom zmluvne dojednaná výška odplaty bola 23,97 %, čo je menej ako najvyššia prípustná miera odplaty. V ďalšom uviedol, že v čase uzatvorenia Zmluvy pôvodnému veriteľovi nevyplyvalo z platného znenia ZoSÚ povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzhľadom na uvedené nebola ani absencia posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úver. Žalovaný mal za to, že prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobkyňa so všetkými zmluvnými podmienkami vyjadrila svoj súhlas, v opačnom prípade by predsa Zmluvu nepodpísala. Právny predchodca, ktorý so žalobkyňou Zmluvu uzatváral za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko

tieto boli žalobkyňou bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Zmluvné ustanovenie o oboznámení sa s obchodnými podmienkami neukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadnu povinnosť niesť dôkazné bremeno. Uvedené ustanovenie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, preto nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K zmluvnej pokute uviedol, že v prvom rade by muselo ísť o neprimeranú sankciu. V prejednávanej príhode bola zmluvná pokuta spolu so sankčným úrokom dojednaná tak, že ani za súčasných prísnejších podmienok nemôže byť označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa jeho názoru dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje legálny zabezpečovací inštitút, pri výkone, ktorého zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Dohodu o zrážkach zo mzdy pre spotrebiteľské vzťahy novela list neobmedzila s účinnosťou od 01.05.2014, čo žalovaný bez ďalšieho rešpektuje a v súlade so zákonom odstraňuje tento inštitút zo svojej zmluvnej dokumentácie. K ďalšej zmluvnej podmienky týkajúcej sa uchovávaní osobných údajov uviedol, že zákon o banka priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaných získava spracúva pre účely správy ich pôžičiek, prípadne vkladov. 10-ročná prax uchovávaní sa osvedčila praxou. Zmluvná podmienka týkajúca sa započítania Uvedeným ustanovením žalobkyňa určila, aby žalovaný ako banka a finančná inštitúcia znala povinnosti uhrádzať splátky úveru tak, aby nedošlo k omeškaniu priradovať platby k záväzkom žalobcu podľa jej uváženia. Splátky úveru neboli tvorené len istinou, a preto práve žalovaný mal právo priradiť platby žalobcu tak, aby bol jeho dlh voči žalobkyňi vysporiadaný, a to tak, aby bola uhradená nielen dlžná istina. Ďalšia napádaná zmluvná podmienka nie je v rozpore s Obchodným zákonníkom platnom v čase uzatvorenia predmetnej, a preto by nemala byť vyhlásená za neplatnú, nakoľko Obchodný zákonník umožňoval takýto postup započítania pohľadávok. K zmluvnej pokute uviedol, že bola dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalobcu, pričom toto porušenie muselo trvať minimálne 30 dní a zároveň výška tejto zmluvnej podmienky bola dohodnutá na 10 % z omeškanej splátky, čo s ohľadom na výšku poskytnutého úveru nemožno hodnotiť ako neprimerané. Namietal aj spôsob uplatnenia trov žalobcom.

3. Žalobca v replike zotrval na svojej argumentácii. Poukázal okrem iného aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 125/2018 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp 49/2020.

4. Žalovaný v duplike zotrval rovnako na svojej argumentácii. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal individuálne dojednanie zmluvných ustanovení, žalovaný uvádza, že s týmito tvrdeniami nesúhlasí. Žalobcovi bola predložená Zmluva, ktorú si mal možnosť preštudovať, a ktorú následne podpísal. Podpis žalobcu na Zmluve preukazuje, že sa s jej obsahom oboznámil a s podmienkami súhlasil. Ak by s nimi nesúhlasil, nemal dôvod Zmluvu podpisovať. V tomto smere žalovaný poukazuje na zásadu zmluvnej voľnosti a záväznosti právnych úkonov. Ak žalobca „nepocíťoval dôvodnosť čítať zmluvné ustanovenia“, potom tento jeho postoj nemôže byť na ujmu žalovaného. Žalobca podpisom potvrdil, že sa so zmluvnými podmienkami oboznámil a súhlasil s nimi. Bolo by právne neudržateľné, aby spotrebiteľ mohol jednostranne ignorovať zmluvné podmienky, ku ktorým sa zaviazal, len na základe toho, že sa rozhodol ich nečítať. Zotrval tiež na svojej argumentácii k nesprávnemu spôsobu uplatnenia trov konania.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a teda Zmluvou a VOP, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3326 eur. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 100,37 eur, ročná úroková sadzba 23,97%, RPMN vo výške 23,97%, konečná splatnosť dohodnutá na 51 mesiacov, celková suma pôžičky vo výške 5118,87 eur. Priemerná hodnota RPMN je uvedená nasledovne (-%).

7. zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, znie: „Ďalej prehlasujem, že som pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“

8. Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, znie: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu úšľých výnosov.“

9. Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, znie: „ Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

10. Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, znie: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len údaje a informácie) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“

11. Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, znie: „ Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“

12. Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, znie: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná.“

13. Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2, v znení: „ Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

14. Zistený skutkový stav takto právne posúdil

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20.9.2009 (ďalej len „ZoSÚ“) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 pís. c) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom dňa 20.5.2008 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

„neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, podľa ustanovenia § 53 odsek 4 OZ, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ, Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca vystupoval ako poskytovateľ úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuzatvorila predmetnú Zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoniec táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná.

16. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie postupníka, t.j. žalovaného súd uvádza: „12.2. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý nadobudol pohľadávku na nesplatenú časť úveru, súd má za to, že je daná pasívna vecná legitímácia aj tohto žalovaného. Táto pasívna vecná legitímácia vyplýva jednak z toho, že žalovaný v 2. rade je singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade a tiež z toho, že vyslovením neprijateľnosti požadovaných zmluvných podmienok bude aj pre vzťah medzi postupníkom a žalobcom právoplatne stanovené, že v prípade žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky podanej postupníkom voči žalobcovi, bude musieť rozhodujúci súd vychádzať z toho, že prípadné zmeny pohľadávky, ktoré sa udiali na základe bodu 3.2 sú neplatné, a preto pohľadávka nemôže byť ovplyvnená týmito zmenami a zároveň pre prípadný spor medzi postupníkom a žalobcom o zaplatení nesplatennej časti úveru právoplatným vyslovením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky bude dané, že postupník si svoj nárok na zaplatenie nemôže uplatniť na rozhodcovskom súde ale musí si ho uplatniť na súde všeobecnom.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 127/2017 z 19.12.2026).

17. Možnosť domáhať sa neprijateľnosti zmluvných podmienok aj voči postupníkovi nevyklúčila ani judikatúra najvyšších súdnych autorít cit: „23. Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) nesprávne interpretovali ustanovenia § 17 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch a § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka týkajúce sa postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach v nadväznosti na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky zo 06. októbra 2016. Podľa dovolacieho súdu je jednoznačne nositeľom práv a povinností zo spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 29. júna 2012 žalovaná, pretože medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej prešla na žalovanú najmä pohľadávka z citovanej zmluvy o úvere a práva s ňou spojené (t. j. aj zabezpečenie pohľadávky z predmetnej zmluvy - dohoda o zrážkach zo mzdy) a práva z rozhodcovskej doložky, ktoré boli súčasťou predmetnej zmluvy. Žalovaná je preto pasívne vecne legitimovaná stranou sporu v rozsahu celej žaloby, nielen v jej odvolaní a dovolaní nenapadnutej časti. Ani argumentácia rozsudkom najvyššieho súdu zo dňa 14. októbra 2010, sp. zn. 3Obdo/7/2009 neobstojí pre odlišné skutkové a právne závery. V predmetnom rozhodnutí najvyšší súd uviedol, že „predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 Občiansky zákonník dohodu zmluvných strán, . V uvedenej veci z obsahu dohody o postúpení, od ktorej žalobca odvodzoval svoje právo na zmluvnú pokutu vyplynulo, že „predmetom postúpenia boli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o mimoriadnom práve, nepochybne tak predmetom uvedenej dohody nebolo postúpenie určitej pohľadávky, ale zmena celého obsahu záväzkového vzťahu, z ktorého dôvodu odvolací súd pochybil, keď dohodu o postúpení neposudzoval podľa jej obsahu, ale jej označenia,.. Z uvedeného je zrejmé, že pre skutkové odlišnosti a z nich plynúce právne závery nie je rozhodnutie sp. zn. 3Obdo/7/2009 na preskúmaný prípad príliehavé.“

18. Tiež súd poukazuje na dôvody uvádzané v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 125/2018 cit: „Dovolací súd uvádza, že v danom prípade, v tej časti nároku, ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov ide o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Dovolací súd sa týmto rozhodnutím neodkláňa od rozhodnutia sp. zn. 3 Obdo 7/2009, pretože je pravdou, že postúpením pohľadávky nedochádza k postúpeniu vzťahu, na základe ktorého pohľadávka vznikla (t. j. k postúpeniu pôvodnej zmluvy uzavretej medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom). Ak sa však postupuje pohľadávka, s postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadávke závislé (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tú časť žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, treba považovať za právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou

spojené. Dovolací súd opakuje, že pokiaľ by tomu tak nebolo a nebolo by dlžníkom priznané právo domáhať sa žalobou voči postupníkovi určenia, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi postupcom a dlžníkmi je bezúročná a bez poplatkov, došlo by k výraznému zhoršeniu práva dlžníkov. Žalobcovia (dlžníci) majú právo domáhať sa určenia, že zmluva uzavretá s pôvodným veriteľom (postupcom) je bezúročná a bez poplatkov a toto právo im vyplýva z § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V prípade, ak by dovolací súd rozhodol inak a trval na tom, že vyššie uvedené právo si môžu dlžníci (žalobcovia) uplatniť len vo vzťahu k pôvodnému účastníkovi zmluvy (pôvodnému veriteľovi - postupcovi), podanie takejto žaloby a rozhodnutia v prospech dlžníkov by malo iba akademický charakter. Aktuálneho veriteľa (postupníka) by toto rozhodnutie nezaväzovalo, pretože by nebol stranou sporu. Dovolací súd zároveň zdôrazňuje, že právo domáhať sa určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov je v danom prípade právom vyplývajúcim zároveň zo zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu.“

19. S poukazom na uvedené závery je pasívna legitímácia žalovaného nepochybne daná.

20. K námietkam vo vzťahu k nezmyselnosti podania žaloby vzhľadom k tomu, že ide o Zmluvu z roku 2009 poukazuje súd na to, že podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo Zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018). Ako vyplýva z § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona teda spotrebiteľ môže sa domáhať ochrany svojho práva proti porušiteľovi a tým je nepochybne žalovaný ako autor neprijateľných zmluvných podmienok. Tento záver možno vyvodiť aj z aktuálneho zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to § 3 ods. 1 písm. e/, keďže nárok na primerané finančné zadostučinenie sa uplatňuje voči osobe, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa a to vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie tohto jeho práva alebo povinnosti, teda aj obligatórne predchádzajúce súdne konanie (napr. o určenie neprijateľných zmluvných podmienok) musí byť vedené proti porušiteľovi práva. Podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona je však potrebné nárok posúdiť podľa predchádzajúceho právneho predpisu, teda zákona č. 250/2007 Z.z. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 11CoCsp/18/2023 zo 14.3.2024, 4Co/4/2019 z 2.5.2019, uznesenia 25CoCsp/8/2024 z 15.2.2024 a rozsudku Krajského súdu v Trnave 25CoCsp/50/2020 z 11.11.2020 (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 147/2024 z 13.12.2024).

21. Súd tiež poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

22. Súdny dvor Európskej únie v tomto smere uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi

vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

23. Tiež súd poukazuje na to, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, od 1.1.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 ZoSÚ a jedná sa o ustanovenie procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru

24. Žalobca podanou žalobou namieta absenciu obligatórnych náležitostí v Zmluve, a to v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) a k) ZoSÚ. Z právnej úpravy účinnej v čase uzavretia Zmluvy je zrejmé, že absencia čo i len jednej v ust. § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ uvedenej náležitosti spôsobuje záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

25. Súd má za to, že predmetný úver neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a teda že neobsahuje celkové náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutým úverom, preto sa žalovaným poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

26. Obligatórnu náležitosť nemožno nahradiť tým, že je možné si ju vypočítať prostredníctvom matematickej rovnice, nakoľko sa to prieči princípu transparentnosti. Spotrebiteľ musí byť o nákladoch informovaný v Zmluve, čomu sa mu nedostalo, nakoľko niet sporu o tom, že takáto obligatórna náležitosť v Zmluve absentuje.

27. Rovnako sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že v Zmluve absentuje aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Uvedenie hodnoty priemernej RPMN je pre spotrebiteľa zásadným ukazovateľom, nakoľko tak má možnosť spotrebiteľa objektívne posúdiť rozsah svojho záväzku

28. S poukazom na uvedený záver o absencii obligatórnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) a k) ZoSÚ, ktorého dôsledkom je posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového (§ 4 ods. 3 ZoSÚ), súd žalobe v tejto časti vyhovel.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok

29. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Napadnuté ustanovenia Zmluvy sa netýkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny.

31. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávaní ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávaní zmluvy

s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednaní. (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ).

32. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednaní spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

33. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

34. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

35. OZ obsahoval v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednaní štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia ako spotrebiteľia a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne sú z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

36. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

37. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. G., ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú

na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadáním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

38. „Aspekt značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako materiálny znak neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozvinula judikatúra súdov SR aj nasledovnými dvomi smermi:
a)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti plynúce pre spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistických termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Ako príklad možno uviesť úpravu zmluvnej podmienky zľavy dojednávanej so spotrebiteľom v prípade alternatívneho dodávateľa energií, ktorú identifikovala Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekálých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Spotrebiteľská komisia“): Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností. Uvedené atribúty bude spĺňať aj zmluvná podmienka, ktorá bude v dôsledku napríklad kolízie s inými zmluvnými podmienkami nevykonateľná a tak nebude možné ustáliť jednoznačne režim úpravy práv a povinností v spotrebiteľskom záväzku. Ako príklad možno uviesť ustanovenie nevykonateľnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktoré by sa viazalo na zmluvné podmienky, ktoré by neboli súčasťou zmluvy alebo zmluvných podmienok. V poradí ďalším príkladom nevykonateľnej zmluvnej podmienky bude garancia práva vypovedať spotrebiteľskú zmluvu v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o jednostrannej zmene podmienok, ak súčasne iná zmluvná podmienka veriteľovi umožní spotrebiteľa s takouto zmenou oboznámiť aj dodatočne, t. j. po jej vykonaní;

b)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak sa zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ratio legis zmluvného ustanovenia, hoci aj dispozitívnej povahy vychádzajúc pritom z jednostrannej kogentnosti všetkých ustanovení zákona regulujúcich spotrebiteľské zmluvy. V tomto prípade ide o identifikáciu takých zmluvných podmienok, ktoré spochybnia garanciu zákonného režimu a účelu právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, sa od zákona odchyľia. Práve uvedené odchylenie sa od ratio legis zákona v neprospech spotrebiteľa zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Judikatúra takýto prípad stotožňuje napríklad so zmluvnou podmienkou, podľa ktorej má dodávateľ nárok na náhradu škody aj popri paušalizovanej náhrade škody v podobe zmluvnej pokuty. Normy Občianskeho zákonníka ustanovujú, že nárok na náhradu škody v tomto prípade zo zákona poškodenému nepatrí a možno sa na ňom nad rámec zákona dohodnúť. V tejto situácii práve táto zákonná odchylná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako príklad možno uviesť dohodu o tom, že aj po zániku záväzku medzi dodávateľom a spotrebiteľom zostane dodávateľovi zachovaný nárok zo zmluvnej pokuty. V tomto prípade je ratio legis vyjadrené v § 48 ods. 2 v spojení s § 52a ods. 2 OZ, ktoré na prospech spotrebiteľa prezumujú, že odstúpením od zmluvy sa od začiatku zrušujú uzavreté zmluvy, a to aj vzájomne závislé. V tomto zmysle akákoľvek dohoda, ktorá bude v rozpore s ratio legis zákonnej úpravy na škodu spotrebiteľa, bude predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno uviesť aj obdobný príklad, kedy konajúce súdy odklon od úrokov z omeškania ustanovených vykonávacím právnym predpisom vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku založenú na odchyľke od ratio legis právnej úpravy.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 564 - 565).

39. V rozhodnutí Vrchného krajského soudu v Brandeburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

40. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na to, že rozhodnutia súdov vo vzťahu k veľkosti písma vo VOP, ktorú žalovaný zvolil, na ktoré rovnako je nevyhnutné brať zreteľ a vyvodíť dôsledky pri skúmaní prijateľnosti/neprijateľnosti zmluvnej podmienky cit.: „Naviac od vyššie uvedeného poukazuje súd na samostatný jednotlivý dôvod neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v časti VII. Zmluvy - Vyhlásenie klienta a vo Všeobecných obchodných podmienkach. 8.1. Uvedené dokumenty sú písané písmom ledva vo veľkosti 1mm a hustým riadkovaním. Nie je možné ich prečítať bez pomoci prostriedkov na zväčšovanie textu a už vôbec nie ako celok na jedno „posedenie“. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať. Podľa NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súdy správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd.

8.2. Uvedené dokumenty boli napísané v nasledujúcom formáte - Prehlasujem, že vyššie uvedené údaje sú úplné a pravdivé a splnomocňujem týmto Spoločnosť na overenie údajov a na zistenie ďalších informácií, ktoré bude Spoločnosť považovať v súvislosti so schválením tejto Zmluvy za nevyhnutné.

Súd je presvedčený, že ak by žalovaný obdržal rozsudok písaný vo formáte ako je ukážka, tento by bez ďalšieho taktiež považoval za nezrozumiteľný. Len na okraj súd poukazuje napríklad na Slovenskú technickú normu - STN 01 6910 z 08/2010 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa bodu 6.3. ktorej - Pri písaní pomocou textových editorov sa odporúča stojaté písmo veľkosti 12 bodov. Tento rozsudok je písaný písmom Times New Roman o veľkosti 12 bodov pričom ukážka má veľkosť písma Times New Roman 5,5.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 3/2022 z 7.4.2022)

41. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“

42. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

„28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k

potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“

43. Uvedené dojednanie vyjadrovalo súhlas spotrebiteľa so zmluvnou pokutou, avšak samotná spotrebiteľská zmluva dojednanie o zmluvnej pokute neobsahovala. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do všeobecných obchodných podmienok na vopred pripravenom tlačive, teda dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (porov. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022).

Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „ Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

44. Súd súhlasí s vyjadreným názorom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací inštitút podľa § 551 OZ.

Nič však nebráni súdu, aby dohodu o zrážkach zo mzdy ako zmluvnú podmienku podrobil prieskumu podľa čl. 1 ods.2 Smernica Rady č. 93/1/EHS.

45. Či sporná podmienka odráža „záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenie“ je potrebné na cieľ uvedenej smernice, teda ochranu spotrebiteľa proti nekalým podmienkam obsiahnutým v zmluvách, ktoré so spotrebiteľmi uzavreli predajcovia alebo dodávateľia, treba pripomenúť, že túto výnimku je ako každú výnimku potrebné vykladať reštriktívne.

46. Z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-34/13 Kušionová plyní cit.: „78. V prejednávanej veci z rozsudku RWE Vertrieb (EU:C:2013:180) vyplýva, že dané vylúčenie predpokladá spojenie dvoch podmienok. Jednak musí zmluvná podmienka odrážať zákonné alebo regulačné ustanovenie a jednak musí byť toto ustanovenie záväzné. 79 V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami

bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26).“

47. Súd v tomto smere poukazuje na pripomienky generálnej advokátky L. C. vo veci C-598/21 cit. „64. Na účely určenia, či sú tieto podmienky splnené, Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či dotknutá zmluvná podmienka odráža záväzné ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu, alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia podporne, a teda automaticky, to znamená, ak neexistujú v tomto ohľade odlišné dojednania medzi zmluvnými stranami. 65. Slovenská vláda vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je takýmto záväzným ustanovením. Na jednej strane uvádza, že toto ustanovenie poskytuje zvýšenú ochranu spotrebiteľovi v rozsahu, v akom stanovuje dodatočné záruky v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru. Na druhej strane podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa strany nemôžu odchyliť od uplatnenia sporného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa. 66. Vnútroštátny súd sa nestotožňuje so stanoviskom slovenskej vlády. Vo svojej odpovedi na žiadosť o vysvetlenie vysvetlil, že ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka sa neuplatňujú automaticky. Ich uplatnenie závisí od voľby strán. Vnútroštátny súd tiež uviedol, že aj keď sa strany dohodnú na možnosti predčasného splatenia úveru, je to voľba veriteľa, a nie právna povinnosť predčasného splatenia. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že v ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je použitý výraz „môže“, ktorý pre veriteľa naznačuje možnosť, a nie povinnosť uplatniť si toto právo. Vnútroštátny súd sa okrem toho domnieva, že § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý odkazuje slovenská vláda, nevedie k odlišnému výkladu. Toto ustanovenie nebráni výnimke z ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa. Vysvetľuje, že len za okolností, keď zmluvné strany zahrnú do zmluvy doložku o predčasnom splatení, je veriteľ povinný dodržať minimálne požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred uplatnením tohto práva 67. Na pojednávaní žalobcovia a Komisia zdôraznili, že uplatnenie sporných ustanovení Občianskeho zákonníka podlieha predchádzajúcej dohode medzi stranami. Žalobcovia uviedli, že je na podnikateľovi, či uplatní svoje právo na predčasné splatenie úveru. Ak sa podnikateľ rozhodne uplatniť toto právo, musí dodržať minimálne procesné požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dodržanie lehoty troch mesiacov pred požadovaním predčasného splatenia pohľadávky je povinné, ale predchádzajúca podmienka uplatnenia tohto práva, a to rozhodnutie o jeho uplatnení, závisí od podnikateľa. 68. Presvedčili ma vysvetlenia vnútroštátneho súdu a tvrdenia žalobcov a Komisie. Podľa môjho názoru podporujú záver, že sporné ustanovenia vnútroštátneho práva sa neuplatňujú automaticky, teda v prípade neexistencie iných dojednaní medzi stranami, čo by bolo potrebné na to, aby sa považovali za „záväzné“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/13. Naopak, vyžadujú si výslovnú dohodu strán. V prípade neexistencie takej dohody § 565 Občianskeho zákonníka ako pravidlo stanovuje, že veriteľ nemôže požadovať zaplatenie celej pohľadávky za nesplnenie mesačnej splátky. 69. Treba tiež zdôrazniť, že hoci § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka odkazuje na spotrebiteľskú zmluvu plnenú v splátkach, osobitne nepredpokladá predčasné splatenie zmluvy o dlhodobom úvere ani existenciu zabezpečenia tohto úveru záložným právom na rodinný dom spotrebiteľa. Za týchto podmienok rozhodnutie podnikateľa zahrnúť do zmluvy o úvere zabezpečenom rodinným domom spotrebiteľa nevyjednanú podmienku, ktorá odráža toto ustanovenie, nemožno považovať za nastolenie rovnováhy medzi všetkými právami a povinnosťami zmluvných strán zo strany vnútroštátneho zákonodarcu. 70. V každom prípade je nesporné, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, má iba vnútroštátny súd právomoc vykladať a uplatňovať vnútroštátne právo. (18) 71. Za týchto podmienok sa zdá, že sporná zmluvná podmienka stanovujúca právo veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru neodráža záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenie v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/13. Preto som dospela k záveru, že takáto podmienka patrí do pôsobnosti smernice 93/13.“

48. Súd analogicky aplikujúc vyššie uvedené závery generálnej advokátky konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy neodráža záväzné zákonné ustanovenia. Z ust. § 551 ods. 1 OZ je nepochybné, že bez dohody veriteľa so spotrebiteľom, sa veriteľ nemôže s úspechom u zamestnávateľa domáhať vykonania zrážok zo mzdy. Až následná realizácia zrážok je kogentná, pokiaľ ide o najvyššiu prípustnú výšku zrážky zo mzdy.

49. K dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky – dohody o zrážkach zo mzdy sa zaoberali sudy v mnohých rozsudkoch, preto súd poukazuje na odôvodnenie jedného z nich, pri ktorom nevidí dôvod na odklon od jeho záverov a v plnom rozsahu na ne poukazuje cit.: „43. Predmetná zmluva o úvere a jej súčasť v bode 4.9 dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté na formulárovom tlačive predchodcu - dodávateľa. Z kontextu je zrejmé, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, fixne zapracovanej priamo v texte zmluvy, bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, keď ničím nebolo preukázané, že by žalobcovia ako spotrebiteľia mali možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť a že jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z textu predloženej zmluvy a dohody nevyplýva možnosť žalobcov ako spotrebiteľa odmietnuť uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. inak ovplyvniť jej dojednanie. Žalovaný tak neunesol svoje dôkazné bremeno v zmysle ust. § 53 ods. 2 OZ o individuálnom dojednaní predmetnej dohody. Vzhľadom na uvedené, keď nebolo zo strany dodávateľa preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah resp. odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, s poukazom na ust. § 53 ods. 3 a 4 OZ bolo dôvodné ustáliť, že predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, podlieha preto prieskumu súdu v zmysle § 53 ods. 1 OZ. 44. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. 45. Dohoda o zrážkach zo mzdy je špecifickým inštitútom občianskeho práva upravený v cit. § 551 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (22.7.2008) právny predpis nebránil tomu, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá aj v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodnými pri posudzovaní, či predmetné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sú individuálne okolnosti danej veci. V tejto súvislosti v danom prípade bolo potrebné zohľadniť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je bez akéhokoľvek zvýraznenia, neprehľadne a nesystematicky zakomponovaná priamo v texte zmluvy v bode 4.9, do ostatného, s dohodou o zrážkach zmluvy nesúvisiaceho, textu. Táto zásadná zmluvná podmienka je tak ako aj celý text zmluvy uvedená neštandardne malým, ťažko čitateľným písmom, zakomponovaná v texte tak, že ľahko ujde pozornosti spotrebiteľa. Takýto spôsob zapracovania dohody o zrážkach zo mzdy zásadného významu do textu formulárovej spotrebiteľskej zmluvy je nekorektný, nečestný a v rozpore s dobrými mravmi. Je pravdepodobné, že žalobca si pri podpisovaní zmluvy vôbec nebol vedomý, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvára a už vôbec nie s akými následkami. 46. Spotrebiteľ podpisom predmetnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá bola vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške vrátane príslušenstva, bez možnosti predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, a to i vtedy, ak by boli veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. aj z neplatného právneho úkonu, či jeho časti. Tento zabezpečovací inštitút umožňuje veriteľovi siahnuť na majetok spotrebiteľa aj za predpokladu, že si svoje nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatných právnych úkonov. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje tak obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, ak sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú zmluvnými stranami vo forme zmluvnej podmienky včlenenej do textu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej je žalobca ako spotrebiteľ povinný podriať sa zrážkam zo mzdy v rozsahu jednostranne určenom dodávateľom, bez možnosti korekcie spotrebiteľom a bez predchádzajúcej súdnej kontroly, je potrebné považovať za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ, ktorá je v dôsledku toho v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná.“

Zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 uvedená v časti IV. Klient, v časti, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č.

428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len údaje a informácie) aj svojej ovládajúcej osobe I. J. K., A. (I., A.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“

50. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

„V bode VII. Zmluvy - Klient je predformulovaný súhlas s poskytnutím osobných údajov. Možno konštatovať, že za individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno považovať zmluvné ustanovenia, s ktorými sa mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade klient nemohol zasahovať do textu vyhlásenia klienta, podľa ktoré dáva predformulovaný súhlas na spracovanie osobných údajov bližšie neurčenému počtu subjektov (VÚB a.s. a jej dcérskym spoločnostiam). Z hľadiska neurčitosti, komu vlastne je dávany formulovaný súhlas, možno konštatovať neplatnosť takéhoto dojednania z hľadiska § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú oprávnené spracovať osobné údaje klienta. Ďalej je potrebné uviesť, že takýto súhlas sa predlžuje na dobu 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov. Uvedená doba je zjavne neodôvodnená a presahuje účel spracúvania. Osobné údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd má za to, že dobu 10 rokov nie je možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Za takúto formuláciu bola spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. udelená poriadková pokuta 40.000,- €, pričom aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR podobnú formuláciu v OP považuje za nekalú obchodnú praktiku v spotrebiteľských zmluvách. Súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými tak v rozhodnutí SOI ako aj podnete uvedenej komisie a preto vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku tohto rozsudku za neprijateľnú. Súd taktiež poukazuje na to, že Krajský súd Prešov rozsudkom, sp. zn. 11Co/33/2017, vyhlásil obdobnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/186/2019 z 6.3.2020).

Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.1, v znení: „Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam Spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia Spoločnosti.“

Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 9. Priradenie platieb a započítanie, bod 9.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam Klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premičaná.“

51. Predmetné zmluvné ustanovenia považuje súd za neprijateľné podľa § 53 ods. 1 OZ, nakoľko zakladajp nevyvážený vzťah medzi spotrebiteľmi a žalovaným a poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítanie pohľadávky sa tak stáva pre spotrebiteľov netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

52. Navyiac zmluvná podmienka umožňuje dodávateľovi započítanie pohľadávky spotrebiteľa voči svojej nesplatennej pohľadávke, napriek tomu, že takýto postup explicitne zakazuje ust. §565 ods. 2 veta druhá OZ (cit. „Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.“).

53. Dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daný aj s poukazom na použitú veľkosť písma (viď vyššie uvedené).

Zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Žiadosti a Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003537, zo dňa 20.9.2009 v čl. 12. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, bod 12.2, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

54. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018.

55. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je rovnako neprimeraná, nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

56. Navyiac súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP (porov. závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013).

57. Dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daný aj s poukazom na použitú veľkosť písma (viď vyššie uvedené).

58. Majúc na zreteli uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

59. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.